

குயில் ராமாயணம்

பதிப்பாசிரியர் :

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலையத் துணை நூலகர்,
ம. சீராளன்.

26482

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலைய நிர்வாகக் குழுவுக்காக
கௌரவக் காரியதரிசி,
திரு. நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ வாணீ விலாச அச்சகம், ஸ்ரீரங்கம்.

கி. பி. 1969]

[விலை ரூ. 1-00

குயில் ராமாயணம்

பதிப்பாசிரியர் :

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலையத் துணைநூலகர்,
ம. சீரானன்.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலைய நிர்வாகக் குழுவுக்காக
கௌரவக் காரியதரிசி,
திரு. நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ வாணீ விலாச அச்சகம், ஸ்ரீரங்கம்.

கி. பி. 1969]

[விலை ரூ. 1-00

முன்னுரை

இராமாயணக் கதையை ‘கூவாய் குயிலே’ என்ற சொல்லை மகுடமாக அமைத்துக் கூறுவது இந்நூல். இப்பெயருடைய மூன்று சுவடிகள் சரசுவதி மகாலில் உள்ளன. அவற்றுள் 51 (a) என்ற எண்ணுள்ள சுவடியைப் படியெடுத்து இந்நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இராமசரிதத்தைக்கூறும் சிறு நூல்கள் இம்மொழியில் மட்டுமின்றி ஏனைய மொழிகளிலும் பரந்து கிடக்கக் காண்கிறோம். குயில் ராமாயணம் என்னும் இந்நூல் 128 பாடல்களில் இராமனது கதையைக் கூறுகின்றது. எளிய நடையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் வேறெங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மகாலிலுள்ள மற்ற இரண்டு சுவடிகளும் (எண்கள் 52, 53) சிறிதும் பயன்படாத விதமாகச் சிதைந்துள்ளன. இம்மூன்றும் ஒன்றன் பிரதியே. இப்பதிப்பை மற்ற இரண்டு சுவடிகளுடன் ஒப்புநோக்க இயலாமற்போனது பெருங்குறை என்றே சொல்லவேண்டும். மகாலின் தமிழ்ச் சுவடிகளின் பட்டியலைப் பதிப்பித்துள்ள காலஞ்சென்ற திரு L. உலகநாத பிள்ளையவர்களே “இப்பிரதிகளைப் படிப்பதும் செய்யுட்டொகை காண்பதும் கடினமாயிருக்கின்றது” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

குயிலுக்குக் கோகிலம் என்றொரு பெயர் உண்டு. ஆகவே இதனைக் கோகில ராமாயணம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நூலின் இறுதியில் இச்சுவடியைப் படியெடுத்த வெங்கட்ராமன் என்பவர் “கோகில ராமாயணம் எழுதி முடிந்தது முற்றும்” என்று எழுதியுள்ளார். புட்களில் இனிய குரலை எழுப்ப வல்லது குயில். இதன் குரல் மக்களை மட்டுமின்றி இறைவனையும் மயக்க வல்லது போலும்! மாணிக்கவாசகப் பெருமானாரும் தாம் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாசகத்தில் “குயிற் பத்து” என்று பத்துப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றார். அதன் பாடல் ஒன்றையும் இவண் காட்டுதும்.

“கீதமினிய குயிலே! கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாதமிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக்கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லில் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை
ஆதிசூனம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தமில்லான் வரக்கூவாய்”

— என்பதாகும்.

தமிழில் மிகச்சிறந்த காவியம் கம்பராமாயணம் என்பர். வால்மீகி முனிவர் இயற்றிய இராமகாதையைத் தழுவி, கம்பன் தமிழில் விருத்தமென்னும் ஒன்பாவால் கட்டுரைத்தான். அது ‘கம்பராமாயணம்’ என்று பெயர் பெற்றது. தமிழறிந்த மக்களும் அருள் நெறி பற்றுவோரும் விரும்பிக் கற்கும் கம்பராமாயணம் தாங்கி நிற்கும் இலக்கிய இன்பமும், கற்பனைப் புனைவும், உவமை நயமும் நவில்தொறும் நவில்தொறும் நயம் பயப்பவை. இக்கதையைத் தழுவியெழுந்த இந்நூலும் சிறப்பு மிக்கது என்பதில் ஐயமில்லை.

எளியநடையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் சிற்சில இடங்களில் பாடல்களின் அடிகள் மாறுபட்டு முன்பின்னாகவும், பெருள் தெளிவு இன்றியும் உள்ளன. அக்குறைகள் சுவைத்து இன்புறும்போது வெயில்முன் பனித்துளிபோல் ஆகிவிடும்.

ஆசிரியர் இராமபிராணத் தமிழ் வாயார மனங்குளிர் பல பெயர்களும் அடைவொழி
களும் இட்டு விளிக்கின்றார். அவற்றை ஒரே இடத்தில் அன்பர்கள் படித்தால்
இன்பம் மிகும் என்று எண்ணித் தொகுத்தளிக்கின்றேன். அவை அபிராமன்,
இராமச்சந்திரன், உபகுலராமன், உலகநாயகன், கார்முகில் வண்ணன்,
கிருபையான் ராமன், கொற்றவனிராமன், கோதண்ட ராமன், சானகி ராமன்,
சிங்கார ராமன், சீராம ராமன், சோதி ரெகுநாதன், தசரத ராமன், தமிழரன் ராமன்,
நாரவேந்தன், துங்கமுகில் ராமன், நாராயணன், நீதி ரெகுநாதன், நீலமுகில்
வண்ணன், பாணுல ராமன், புயல்மேனி ராமன், பூபால ராமன், பெருமானிராமன்,
பெருமானிராமன், மன்னவனிராமன், ரெகுநாதன், வீரரெகுநாதன், வேதகிரி ராமன்
என்பன வாகும்.

நூலாசிரியர் இன்னொருவரே சரியாகத் தெரியவில்லை. நூலின் ஏழாவது பாடலில்
வருகின்ற அடியொன்றில் நூலாசிரியர் பற்றிய சிறு குறிப்பு ஒன்றுள்ளது.

“அருமறையில் நெறியெனும் பெரும்பாடி யமுந்தகவி

அரசனுட கிளைவாழக் கூவாய் — குயிலே”

— என்பதாகும்

அமிர்த கவிராயர் என்பவர் கோகுலசதகம் என்னும் நூலைப் பாடியிருப்பதும்
இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாடி என்னும் ஊரில் பிறந்த அமிர்தகவி என்னும்
புனைப்பெயர் பூண்ட ஒருவர் இதனைச் செய்திருக்கலாம் எனவும் கொள்ள இடமுள்ளது.
இருப்பினும் புலவர் வரிசைப் பட்டியலிலும், நூல்வரிசைப் பட்டியலிலும் திட்டவாட்ட
மான ஆதாரம் எதுவுமில்லாததால் இத்துடன் நின்று இதனை ஆராய்ச்சியாளர்
களின் ஆய்வுக்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

மேலும் இந்நூலை வெளியிட எனக்கு அனுமதியளித்து ஆதரவு காட்டிய எமது
மகால் கௌரவக் காரியதரிசி தமிழ் மூதறிஞர் திரு நீ. கந்தசாமிப்பிள்ளை அவர்கட்கு
நன்றிக் கடப்பாடுடையேன். எனக்குத் தக்க ஆர்வமுட்டி இந்நூலைப் பதிப்பிக்கத்
தூண்டிய நூலகர் திரு வே. கோபால ஐயங்கார் எம். ஏ., அவர்களுக்கு என் நன்றி
கலந்த வணக்கம் உரித்தாகுக. காலத்தில் செய்த உதவி ஞாலத்தின் மாணப்
பெரிது என்பதற்கிணங்க உறுதுணையாய் இருந்த தமிழ் ஆய்வாளர் வித்துவான்
திரு வி. சொக்கலிங்கம் அவர்கட்கும் என் உள்ளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இறையருளால் நிறைவுற்ற இந்நூலின் “குற்றங்களைத்து குணத்தினைக் கோடல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்” ஆகும். இத்துடன் சிதைவின்றி இந்நூல் முழுமையும்
அடங்கிய கவடிகள் கிடைப்பின் அதனை எமது மகாலுக்கு அனுப்பித்தந்தால் மறு
பதப்பு செவ்வனே அமையும். அன்னாருக்கு நாமும் தமிழுலகமும் நன்றி
செலுத்துவோம்.

தஞ்சாவூர் }
9-2-1969 }

ம. சீரானன்,
துணை நூலகர்,
சாகவதி மகால் நூல் நிலையம்.

*குயில் ராமாயணம்

செங்கதிர வன்குலவன் நெஞ்சமர புங்கவன்

செஞ்சிலையில் விஞ்சுமதி தீரன் — குயிலே
எங்களுக்கு கங்கள்தொழும் எங்களுட தம்பிரான்

¹ இன்பமுடன் ராமகதை பாட — குயிலே
கங்கையொடு திங்களணி யஞ்சடை படைத்தவன்
கண்டமது கன்றுவிட முண்டோ(ன்) — குயிலே
மங்கையுமை பங்கனுயிர் மந்திமுகன் தந்திமுகன்
வந்துமுன்ன டந்தருளக் கூவாய் — குயிலே

1

கொன்றைமலர் தும்பைசெரு செண்பகமு முல்லையும்
கொத்தாலி சூடும்சிவன் முருகன் — குயிலே
வென்றுமயி லேறிவரும் வேகமுடன் வேலோனும்
வேட்டைவினை யாடுமந்தக் காட்டில் — குயிலே
கன்றுமா நின்றெடுத்த கருங்குறத்தி வள்ளியம்மை
காக்கும்புன லாயுதனைக் கண்டு — குயிலே
அன்றுருகு மனமகிழ்ந்து அவள்தனை மணம்புணர்ந்த
அறுமுகவன் முன்னடக்கக் கூவாய் — குயிலே

2

பெருக்கவே வாழ்வுதரும் பெருமாள்தன் மருமகனை
பிறைசூடுஞ் சிவனுடைய மகனை—குயிலே
தருக்குமாங் கரிமுகவன் தனக்கிளைய சகோதரன்
தருமவடி வானகுரு பரனை—குயிலே
மருக்குலா வுங்கா(யுங்) குழல்வள்ளி னாயகனை
வானோர்கள் போற்றுமயி லோனை—குயிலே
திருக்கைவே லாயுதனை நினைப்பவர்கள் வினைதிர்க்கும்
செகத்திலுள்ளோர் வாழ்வென்று கூவாய்—குயிலே

3

மாமாது னாட்டகன் அயோத்தி நகராதிபன்
ஆழியிற் றுயிலு மாயன்—குயிலே
இராமாய ணக்கதை யாகமமுந் தப்பாமல்
எப்பொழுது மிப்பொரு ளுரைக்க—குயிலே

*சரசுவதி மகால் சுவடி எண்-53;

1. இன்பமுடன்

ஆமான வேதத்தில் முதலான சொற்பணிந்த
அங்கமுஞ் செங்கண்மனை யாளன்—குயிலே
நாமாது கலைமாது வேதாவி னுல்வந்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

4

திருவளரு மணிமார்பன் திருக்கட லடைத்தவன்
செருக்கிடு மரக்கர்குல காலன்—குயிலே
வரியரவி லேதுயிலு மாயனுங் கேளந்த
மாபலியைச் சிறையில்வைத்த வள்ளல்—குயிலே
அரியமறை யோர்களும் பெரியபெரு மாளெங்க
ளணியரங் கேசரபி ராமன்—குயிலே
கரியமுகில் மேனியன் பரமனிவ னேயென்று
கருணையுடன் காத்தருளக் கூவாய்—குயிலே

5

வாகுவெள் னையவன் தசரத குமாரனை
வாழ்த்திடு மயோத்திநகர் மன்னன்—குயிலே
தியாகச் லன்கனகத் தான்தூரன் பெரிய
தேவகோ பாலகுண சீலன்—குயிலே
மேகமா மேனியன் கருணையில் மிகுந்ததொரு
சதுர்வேத நாயகன் வீரதீரன்—குயிலே
ஏகதா ரவிரதன் பரதார சகோதரன்
சீராம சந்திரன்வரக் கூவாய்—குயிலே

6

பரிதிஇட குலதீப னினியரெகு நாயன்
பரவைது முலகாளும் பரமன்—குயிலே
தருமவடி வாகவே ராமகதை யின்பொருட்டால்
தன்னாவிற் சுருக்கமே சொன்னான்—குயிலே
திருமகளி லருள்மேவு கலைக்கொம்பு மாமுனியும்
செந்தமிழ் (மொழியினால் செய்தான்)—குயிலே
அருமறையில் நெறியெனும் பெரும்பாடி யமுதகவி
அரசனுட கிளைவாழக் கூவாய்—குயிலே

7

அனுதினமும் வினையுடனே அநியாய மேசெய்யும்
அரக்கரா லிருக்க முடியாது—குயிலே
முனிவர்களு மிமையவரும் அலைகடலி லேசென்று
முறையிடவே துயிலணிந்து கெட்டு—குயிலே

கனியுடைய கானகத்தில் அனைவோரு முனிபிறகே
கலிகரடி முசுறெனவே புனியில்—குயிலே
சனியுமுதல் நாமயோத்தி வருவோ மென்ன
தசரத ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

8

மந்திகளில் லாமல்மிக நொந்துவேந் தனைநோக்கி
மந்திரி சுமந்திரி நினைந்து—குயிலே
கந்தனென வருவரோ முனிபாத னிட்டதன்னில் (னா)
கண்டதொரு கொம்புமுனி யுண்டு—குயிலே
அந்தமுனி யருளாலே சந்ததியுண் டாமவனை
அடவுடனே அழையுமுத லின்று—குயிலே
சிந்தையுடன் வனந்தன்னில் வந்தவகை சொற்பணிந்த
வரராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

9

அமரர்களும் முனிவர்களும் அயோத்திநக ராதிபன்
அந்தரத்தில் வந்துமலர் சிந்த—குயிலே
திமிரமிகு கடல்மேவுங் கண்டுளப மாயனும்
சங்கரனும் பங்கையனுங் கூடி—குயிலே
குமரென வடிவுகொண் டேகவுரு வாகியே
கோளரக்கர் தங்கன்குல மறுக்க—குயிலே
திமிரமது தீர்க்கவோர் தினகரனைப் போலுதித்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

10

படியிலுள்ள மனிதரும் பழையதவ முனிவரும்
பச்சைமலர் தூவியே மெச்ச—குயிலே
அடியலொரு சாபந்தனில் கடியசிலை யாயிருக்கும்
அகலிகையை மிதித்துமுத்தி யளித்து—குயிலே
வடிவுடைய மனிதரும் குமரனும் போலவே
மாமுனியும் லெட்சுமணருந் தாமும்—குயிலே
நெடியகடல் புடைசூழ்ந்த மிதிலைநக ரதுசேர்ந்த
நீலமுகில் வண்ணன்வரக் கூவாய்—குயிலே

11

மதியாமல் மிதிலைதன்னில் மணம்புணர வேணுமென்று
வருத்திமன்னர் நெரிக்கியிடு மளவில்—குயிலே
கதிரோதன் குலந்தன்னி லவதரித்த தசரதர்
கருணையுடன் உகந்தன்னை முருகன்—குயிலே

சதுர்வேத முனிபிறகே தம்பியுட னேசென்று
தாக்கியே தனுவைரெண் டாக்கி—குயிலே
எதிராரு மில்லையென்று பேர்படைத்து மணம்புணர்ந்த
தசரத ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

12

உரைசெய்ய முனிவர்களு மும்பர்களும் போற்றவே
உலகறியக் கலியாணஞ் செய்து—குயிலே
முரசுதாரை எக்காள நாதசுர முழங்கவே
முடிகிநெடு வழியில்வரு மளவில்—குயிலே
பரசுரா மன்சிலையை வாங்கியவன் தந்தளவில்
பயந்துடனே பங்கமது பண்ணி—குயிலே
திரைசெய்வார் கடல்கூழ் அயோத்திநக ரதுசேர்ந்த
அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

13

உம்பர்களும் முனிவர்களும் சிலவித்தியா தரரும்
கூடவே வந்துசே விக்க—குயிலே
அம்புவியை ஆண்டவன் தசரத மகாராசன்
அன்புடனே எல்லோரையும் அழைத்து—குயிலே
செம்பொன் முடிசூட்ட வென்றுமகர தோரணனுட்டி
தெருக்களெங்கும் சிறக்கஅலங் கரித்து—குயிலே
தம்பியுடனே திருவை அயோத்திநக ரதுசேர்த்த
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

14

தாதாருங் குழல்கைகேயி தன்மகனுக் கேஅரசு
தருவே னென்றுசொல்லித் தகைய—குயிலே
தீதாளிட் டாளென்று தசரத மகாராசன்
சிந்தைதனில் மெத்தவே பொந்து—குயிலே
வேதாக மதுநெறி தவருமலே யன்று
மதித்திடவே நின்றுசம் மதித்து—குயிலே
மாதாபி தாவுரைத்த வார்த்தைதவ ருதவன்
மன்னவ னிராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

15

சாத்திரங்கள் காணியங்கள் சதுமறைகள் தப்பாமல்
சாத்திவரு மந்தணர் தமக்கு—குயிலே
தோத்திரங்க ளோதிவரும் கவிகளுக்கு மினிதான
சுத்தநவ ரெத்தினமணி முத்தி—குயிலே

மாத்திரனும் யானைகளும் மாதானமுங் கோதானமும்
மட்டறவே பட்டாடை தானும்—சூயிலே
யாத்திரா தானம்பண்ணி ஏற்றமுடன் வீற்றிருந்த
ரெகுநாத னிங்குவரக் கூவாய்—சூயிலே

16

குடகலதி பண்ணிவிட்ட குணக்கூனி கைகேயி
கோத்ததொரு மரவரியுந் தரித்து—சூயிலே
சடையுடைய வசிப்டரையும் தசரதம கீபனையும்
தாய்மார்கள் மூவரையும் பணிந்து—சூயிலே
இடையூறு வாராமல் இடதுகையில் சிலையேந்தி
இன்பமுள்ள தம்பிதுணை யாக—சூயிலே
அடவிதனில் திடமுடனே என்னையுங்கொண் டேநடந்த
அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—சூயிலே

17

சேனைபணி பலகோடி தெரிவையர்கள் பலகோடி
தேடறியத் தேவர்பல கோடி—சூயிலே
ஆனையணி பலகோடி அணிபணியாள் பலகோடி
அரக்கனையும் மறைத்துமிக நெருக்கி—சூயிலே
மாநகரி லுள்ளசது மறையோரு மிமையவரு
மந்திரிகள் வந்துவழி விடவே—சூயிலே
கானகத்தி லினியதொரு காரணத்தி னூல்நடந்த
கார்முகில் வண்ணன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

18

மித்திரரெல் லாரையு மமத்திமந் திரிகளும்
மீண்டுபோ மென்றுவழி விடவே—சூயிலே
முத்திதருங் கங்கைநதி கடந்துகுகன் வழிவிடவே
முத்திதமிழ்ப் பத்தியங் கடந்து—சூயிலே
புத்திரசேர கத்திலே தசரதம கீபனுயிர்
போகவே மோகமது செய்து—சூயிலே
சித்திரகூ டத்தில் தம்பியுட னேசென்ற
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

19

வாயாரக் கூசாமல் வள்ளதனில் கைகேயி
வனவாசம் போமென்று சொல்ல—சூயிலே
காசாம்பு மேனியரும் லெட்சுமணருந் தாமுமாய்க்
காட்டிலே போனவகை கேட்டு—சூயிலே

யேயேஎன் தமையனை யோட்டினாய் உன்வயிற்றில்
பிறந்ததுவும் பெரும்பாவ மென்று—குயிலே
தாயாரை மிகநொந்த தம்பிபர தனையுள்ள
தம்பிராமன் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

20

ஆரென்ன சொன்னாளுந் தாயாரே நீகேளாய்
அண்ணனுக் கில்லாத தினினைக்கு—குயிலே
தேரென்ன கிரியென்ன திரளென்ன பரியென்ன
சிவிகைபொருள் கவிகள்தா னென்ன—குயிலே
பாரென்ன சுகமென்ன மனைமக்கள் பெண்டென்ன
பாலடிசில் பட்டாடை தானென்ன—குயிலே
சீரென்ன தானென்று நொந்ததம் பியையுள்ள
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

21

இரதமத கரிபுரவி விருதுமன் னவர்சேனை
எல்லவரு மொக்கவே செல்ல—குயிலே
பரதருங் கூடவந்து ரகுபதியே சரணமென்று
ப(க்க)மிரு பாதமும் பணிந்து—குயிலே
சுரதருவே னுன்தந்தை சொர்க்கமது சேர்ந்தாரென்று
சொன்னபின் துக்கமுங் கொடுத்து—குயிலே
விரகமுட னேமிக்க உத்தரகிரி யைபண்ணும்
வீரரெகு னாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

22

வந்தபரதன் தன்தமையன் மலர்ப்பாதந் தனைப்பணிந்து
மன்னவனே எழுந்தருளு மென்று—குயிலே
தந்தையொடு தாயுரைத்த வார்த்தைதவ ருதவனுக்குச்
சந்ததமு மேந்திவிரு தென்று—குயிலே
அந்தவன வாசபதின லாண்டு சென்றுபின்
அன்புடனே அங்குவரு வோம்நாம்—குயிலே
சிந்தையவ மெண்ணாமல் திரும்பாயென் றருள்செய்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

23

சிங்காத னத்திலொரு நரிஇருந்து வாழுமோராச
சிம்மமே வாழ்வ தல்லால்—குயிலே
அங்காரி ருப்பார்கள் உம்மையல் லாதினி
அடியேனு முடன்வருவ தென்றார்—குயிலே

தங்காம லிப்பொழுது சடிதியில்வரு வேனென்று
தம்பியுட னின்பமுஞ் சொல்லி—குயிலே
மங்காமல் வாழவென்று திருவடிகள் கொடுத்தருளும்
வரராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

24

தன்னுடைய குருவுமுயர் தெய்வமே யானதொரு
தமையனுட மலர்ப்பதம் பணிந்து—குயிலே
பொன்னடியை வாங்கியவன் தலைமீதி லேகொண்டு
புந்திமிக வேயுருகி நொந்து—குயிலே
மன்னவன்பதி னுலாண்டு சென்றுபின் வராதிருந்தால்
வன்னியிலே விழுவேன்நான் என்றார்—குயிலே
சொன்னபர தன்தமைய னாகவே படைத்த
சோதிரகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

25

நம்மையவ ரிப்பொழுது மிகுநன்று சுகமாய்
நந்திக்கிரா மத்திலே வந்து—குயிலே
தமையனுக் கில்லாத வைபோக மென்றெண்ணி
தன்னிலே நெஞ்சமது கன்னி—குயிலே
தமையனில் பெரியதவ முனிபால வேனெடி
யாடைகட்டி மரவுரியுந் தரித்து—குயிலே
சுமைகனத் தவர்போலே இருந்ததம் பியையுள்ள
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

26

சித்திரகூ டங்கழிந்து தம்பியருந் தாமுமாய்
தெண்டகா ரணியவனஞ் சேர்ந்து—குயிலே
அத்திரிமா முனியிடத்தில் முசுகுந்த னருளாலே
ஆடையுட னுபரணம் வாங்கி—குயிலே
சத்துருவா கியவிராதன் தனையம்பி னுல்கொன்று
சீரபங்க முனிக்குமுத்தி யளித்து—குயிலே
மித்துருமா முனிவரும் வினைதீர்க்க வென்றுரைக்க
வீரரெகு னாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

27

அந்தண ரந்தரத்தில் இடந்தனிலே வந்தணுகி
அவனுடைய அடியிணைகள் தொழுது—குயிலே
இந்திரனு முனிக்குவந்தே துணைசிலைவாள் தொடுத்து
இத்தலத்தில் வருவதே தென்று—குயிலே

தந்தருள வாங்கியவன் பஞ்சவடித் தலஞ்சேர்ந்த
பானுகுல ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

28

(இப்பாடலில் ஒரு அடி குறைவாக உள்ளது)

மன்னவர்கள் குமரனோ மன்மதனோ முருகனோ
வானோர்க ளரச னீதானோ—குயிலே
உம்மைஎதி ரேகண்ட கன்னியர்கள் தங்கள்மன்
முருகாத பெருஞ்சீல ருளரோ—குயிலே
தன்னையே மணம்புணர வேணுமென்று சூற்பனகை
தனக்கென்று சம்மதி யாமல்—குயிலே
உன்னையன்றி லொருவரையும் தீண்டேனென் றருள்செய்த
உபகுல ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

29

சேர்க்கஇரு கைகளும் செம்பவள வாய்களும்
செந்தாம ரைக்கண்கள் தானும்—குயிலே
பார்க்கஇனி யென்றழகு பதினாயி ரங்கண்கள்
படைத்தாலும் போதுமோ வென்று—குயிலே
வார்குலவு கொங்கைமங்கை மடந்தைபோல் வந்தென்னை
மணம்புணர வேணுமென்று சொல்லி—குயிலே
*மூர்க்கமுறு சூர்ப்பனகை மூக்கையறுப் பித்துவிடும்
முகில்வண்ண னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

30

நல்லதொரு பெண்ணமுதை அண்ணனுக் காமென்று
நான்கண்டு நாடிடு மளவில்—குயிலே
வீல்லுடைய மானிடவர் ரெண்டுபே ரங்கிருந்து
பிடித்தெந்தன் மூக்குமுலை யரிந்தார்—குயிலே
அல்லநவ மேனியர் கரதூச ணர்முன்னே
அபயமுனக் கபயமே என்று—குயிலே
சொல்லியந்தச் சூர்ப்பனகை கைகூப்பிடவே செய்துவிட்ட
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

31

சுருக்கமத்த கரிபுரவி நெருக்கியிட வேயந்த
வனத்தில்மிகச் சினத்துடனே சென்று—குயிலே
அரக்கர்பதி னுலாயி ரம்பேரை யுங்கொன்று
அன்றுமொரு சிங்கமே யன்று—குயிலே

தருக்குலங்கி மடிந்திடவே கரதூசண ரையுங்கொன்று
சணத்திலொரு கணையில் விழுவெட்டி—குயிலே
இருக்குந்தவ முனியர்கள் எங்கெங்கும் சஞ்சரிக்கும்
ரெகுநாத னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

32

கண்ணினு லினியதொரு பெண்ணைநான் கண்டுனக்கு
காணிக்கை யாகுமென்று கருதி—குயிலே
எண்ணுத மானிடவர் ரெண்டுபே ரங்கிநந்து
பிடித்தெந்தன் மூக்குமுலை யரிந்தார்—குயிலே
விண்ணோர்க ளரக்கர்கர தூசணரை யுங்கொன்ற
பின்புடனே துற்பனகை சொல்ல—குயிலே
அண்ணாமி ராவணு வென்றஹர வேஷ்ட்ட
அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

33

தம்பிமா ரிங்குளோர் மடிந்தாறென் றோடிவந்து
தங்கைதான் குற்பனகை சொல்ல—குயிலே
வெம்பியே மறுளாகி மேதினியில் வந்தவனும்
விழிக்கண்ணீர் பொழிய விழுந்து—குயிலே
கும்பியே கொதித்தெழுந்து குணமான தம்பியரைக்
கொன்றவர்க ளாரடா வென்று—குயிலே
தம்பிதா னுடையவர் சாம்பிடவே சொற்பணித்த
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

34

ஆரிப்படிச் செய்தவர்கள் அரிதானே பிரம்மனே
அலைகடலி லெனக்கு மானிடர்கள்தான்—குயிலே
வேங்கைப்புலி மீசைதன்னில் ஊஞ்சலாடின வனாடா
விடப்பாப்பி னுடலிமிதித்தவ னாடா—குயிலே
தூங்கிக்கொல்லுஞ் சிங்கந்தன்னை எழுப்பின னாடா
துலங்குமதி லிலங்கை காவலனே—குயிலே
கீங்குதவ மாரீசன் பாற்சொல்ல வேசெய்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

35

கருதியே வருமந்த தென்னிலங்கைக் காவலனை
கடுகியே பிடித்துவரச் சொல்லி—குயிலே
மருவியே தான்சென்று மாரீசனைக் கொடிய
மாயவன் வல்லபனை அழைத்து—குயிலே

இருவர்மா னிட வர்வந்து கரதூசணரை யுங்கொன்று
என் தங்கை மூக்குமுலை யரிந்தார்—குயிலே
உருவமா னாகியே நடவென்று சொற்பணித்த
உலகநா யகன்வரக் கூவாய்—குயிலே

36

மறவேள்வி நிறைவேற கௌசிகன் பின்சென்று
வனத்திலெங்கள் தாடகையை வதைத்தார்—குயிலே
முறையோவென் றலறவே தம்பிபைக் கொன்றபடி
முடுகியென்னைக் காவில்விழ வடித்து—குயிலே
ஹிரகமுட னேவரும் வேந்தர்க்கா னுமவரை
பேசியிடக் கூசுவோ மென்று—குயிலே
இறையோமுன் மாரீசனைப் புகழ்பேர் படைத்த
ரெகுநாத னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

37

பேரீசு தான்கொண்டு அரக்கர்மன மிகத்தளந்து
பித்தெனவே மதித்துநின்று தீர்த்து—குயிலே
மாரீச னேயடா மானிடரை நீயணுகி
மானுகிப் போகாயே யானால்—குயிலே
பாரீசு நான்சொன்ன வார்த்தைகே ளாதஉன்னை
பட்டுவிழ வெட்டுவே னென்றான்—குயிலே
சிரீசு வானெடுக்க செய்துமிக வேவிடுத்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

38

குன்றெனவே தோள்படைத்த மன்னவனை எனைஇங்கே
கொல்லுவயோ யாமாகிச் சொல்லாய்—குயிலே
வென்றியுள்ள ரெகுநாதர் விடுஞ்சரத்தில் படுவதற்கு
வெற்றியுடன் முத்திபெற லாகும்—குயிலே
ஒன்றுபட உரைத்திடவே உம்மையது கேட்டளவில்
உனக்குமுன் பெருஞ்சேனை தனக்கும்—குயிலே
நன்றியுள்ள ரெகுநாதர் பார்சொல்ல வேசெய்த
வபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

39

தாருடனே இலங்கைமன்னர் தலைகள்பத் துமுருள
வேதாக மாஎன்னி மித்தமாக—குயிலே
பாருலகில் வாழவென்று பரசுமுனி உதவிவிட்ட
பாக்கியங்கள் உள்ளதுவும் போக்கி—குயிலே

வேருடனே தன்னுடைய கிளைகளெல்லாம் மாண்டுவிட
விண்ணின்மே லேத்திவிடு மென்று—குயிலே
தேருடனே அவனையும் மாரீசனை வரப்பணித்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

40

¹கானகத்தில் நாங்கனொரு பர்ணசா லையில்நாங்கள்
கானகத்தில் நாமிருக்க வேண்டி—குயிலே
மானிலத்தில் பிறந்ததொரு பொன்மான் ரூபமாய்
மாரீசன் வடிவுகொண்டு வரவே—குயிலே
ஈனமத்த பானுகுல வேந்தருடன் முகனோக்கி
இதுபிடித்துத் தரவேண்டு மென்றான்—குயிலே
நானுரைத்த வார்த்தையது தவறாம லேநடந்த
நாராய ணன்வரவே கூவாய்—குயிலே

41

காதாரும் விழிபடைத்த காசாம்பு மேனியற்கு
கையிலகப் படாதே கழிய—குயிலே
குதாகி வந்தவகை திருவுள்ளத் திலேநினைந்து
துய்யதொரு பாணமொன்று தொடுத்து—குயிலே
குதாகி ஒளிந்திருந்து வரவிட்ட சிலையரக்கன்
மாரீச னேஉங்கள் மானே—குயிலே
சீதாய லட்சுமணு வென்றலற வேகொன்ற
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

42

ஏதொன்றும் தெரியாது நம்முடைய ரெகுநாதா
உன்பேரும் என்பேருஞ் சொல்லக்கேட்டேன்—குயிலே
குதாகி வந்துபெருஞ் சூழ்ச்சிதனை முடித்து
துள்ளிவந்த புள்ளிமா னென்று—குயிலே
தாதாரும் ராமருக்கு சரியுள்ள ரோவென்று
சாத்தியே என்னையென்று தேற்றி—குயிலே
தீதொன்று மில்லையென்று திருத்தம்பி யையுள்ள
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

43

தன்னையே மாணாக எண்ணினே னென்மனதில்
உன்தமைய னுக்குமிடர் வந்தால்—குயிலே
என்னையே கொண்டிருக்க எண்ணினையே தெய்வமே
என்றுசர² மினிவிடுவே னென்றான்—குயிலே

1. காரணத்தில் என்றுள்ளது

2. சரை

அன்னையே .இருமென்று தம்மிலே, நொந்துகொண்டு
அடியெந்தன் அடியிணைகள் தொழுது—குயிலே
சொன்னதே தவறாமல் பின்சொன்னதம் பியையுள்ள
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

44

பூங்கிளிகா ளன்னங்காள் புண்டரீக வண்டுகள்
புயல்வண்டு கிளிக்குயி லினங்காள்—குயிலே
ஓங்கிவந்த தெய்வங்க ள் உழையினங்காள் கேளுங்கள்
உனக்குப்பர பென்தாய ரென்று—குயிலே
நீங்கிவந்த இலக்குமணர் நின்றுநெடு மூச்செரிந்து
நீண்டதொரு சிலைதீனையு மேந்தி—குயிலே
ஏங்கியெந்தன் வார்த்தைகேட்டு பின்சொன்னதம் பியையுள்ள
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

45

சந்தியாசி வேடங்கொண்டு தென்னிலங்கை தன்னுடைய
செல்வமும் பலபெருங் கிளையு—குயிலே
மின்னுச மாகவொரு காசாயந் தீனையுடுத்து
பெருத்ததண்டுங் கமண்டலமு மேந்தி—குயிலே
சந்தியாசி வேடங்கொண்டு தசக்கீரீவன் தலைக்காட்டி
தந்தேரி லெனைஏற்றிக் கொண்டு—குயிலே
மின்னுசை பூண்டதோர் வ்னையறுக்கும் தலையறுக்கும்
வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

46

இத்திருவை கொண்டுபோ கிறவன் யாரடா
இப்பொழுதும் துணைப்பெருஞ் சேனை—குயிலே
சித்தபூடன் தாக்கியே சடாயுவும் ராணனும்
திடுக்கிடவே தேர்சித றடித்து—குயிலே
அத்திறமு ரைத்தபின் சட்டையாற வெட்டினான்
அல்பமிகு கற்பனைய ரக்கன்—குயிலே
கொற்றமுடி பத்தையும் அறுத்துவிட வேயெங்கள்
சொற்றவ னிராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

47

வையப்பாவை யழகாக வளர்ந்தநக ரதுகாட்டி
வச்சிரமணி மண்டபங் காட்டி—குயிலே
உட்பரிகை மேலிருந்து செப்புமதி லதுகாட்டி
உய்யாச னப்பதிவு காட்டி—குயிலே

சப்பரபஞ் சத்திலவன் ஏற்றினன்கை யழைத்தளவில்
சம்மதித்தி டாதிருந் தென்னை—குயிலே
இப்பெரிய வசோகவனத்தில் மூடிச்சிறையில் வைத்த
விராவணன் இறந்திடவேக் கூவாய்—குயிலே

48

கயுண்டு கமுகுண்டு கனியுண்டு மிருகமுண்டு
கண்டதொரு பர்ணசாலை களுண்டு—குயிலே
நீயுண்டு என்றெண்ணி உன்னகான் மிகநம்பி
நெடுந்தூரம் மான் பிறகே நடந்தேன்—குயிலே
பேயேநீ தம்பிநீ திருவைவிட்டு வருவரோ
பிடித்தவளை எடுத்தாக்கஞ் சொன்னான்—குயிலே
வயுண்டோ நமுகென்று நொந்ததம் பிடியுள்ள
விராம னிங்குரக் கூவாய்—குயிலே

49

இந்திரர்பெ ருஞ்சூர் எதிர்த்திடவே விசைந்தருளும்
என்தமைய நென்சேதி கேளாய்—குயிலே
செந்திருவை நின்றேவி சென்னவார்த் தைதன்னை
செவிகொண்டு கேட்க முடியாது—குயிலே
பொங்கிடு மெங்கியை என்னுடைய பெஞ்சம்
புகுந்தெரிந்த தீப்போலே யானேன்—குயிலே
வந்தவகை இதுமென்று நொந்ததம் பிடியுள்ள
மன்னவனி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

50

தேனந்த மொழிகைகேயி உரைசேட்டு நம்மையவர்
தெண்டகா ரணியவனஞ் சேர்ந்து—குயிலே
மானந்த மொழிச்சிதை மான்வந் ததுகண்டு
மருள்கொண்டு சொல்லும்வார்த் தைகேட்டு—குயிலே
நான்வந்தே னித்தூரம் நன்குலத்தி லுள்ளதோர்
நாரியர்கள் வார்த்தைதனைக் கேட்டு—குயிலே
ஏன்வந்தா யிலட்சுரனா யென்றுமிக வேயமுத
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

51

கொன்றளவில் மாணையும் கொடியசிலை யாலேந்தி
கொழுந்தியுட னோடுத்துக் கொண்டு—குயிலே
கன்றிழந்த பசுப்போலே கதறிமிகப் பதறியே
தன்னல்மென் மொழிச்சிதை தன்னை—குயிலே

இன்றுமுத லாகவுன்னை ஏன்பிரிந் தேனே
இவ்வகையோ தெய்வமே யென்று—குயிலே
சென்றணுகி பர்ணசாலை எங்குந்தேடு மெங்கள்
சோதிருகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

52

மழையணைய குழலாளை மதியணைய நுதலாளை
மலைகளினும் முலைகளுடை யாளை—குயிலே
இடைசறிய உடையாளை இனியவடி வுடையாளை
இமையுவர்தம் மமுர்தமொழி யாளை—குயிலே
கழையணைய தோள்படைத்த கஞ்சமல வஞ்சியைக்
கனகமெனும் சானகியை இங்கே—குயிலே
உழையினங்காள் கண்டிரோ சானகியை யென்றுநுகும்
உலகநா யகன்வரக் கூவாய்—குயிலே

53

காதுதனி லிடர்விழியும் மோகமது ரூபமும்
காரிகையே வெகுசிறு குழலே—குயிலே
பேதையைஎண் ணாதளவில் பெண்ணமுதை இன்பமுடன்
பெரும்புபத்து விரும்புவளர் கருப்பை—குயிலே
ஓதினமே தாராவே உம்மையது அடையாளம்
உங்கன்றடை ஒப்பவர்க ளிங்கே—குயிலே
சீதையைநீர் கண்டிரோ சானகியை என்றுநுகும்
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

54

புயலெனுங் குழலாளைப் பொருந்திப் பிரிந்திருக்க
போகாத மாக்காதல் பூண்டேன்—குயிலே
துயலேது செய்யாது சோரக்கர முடனாகம்
தும்பியுண்ட கனிப்போலே ஒம்பி—குயிலே
துயலேது மறியாமல் திரியுமெனக் குண்மைசொல்லும்
சேயிழையே உன்னுடைய சாயல்—குயிலே
மயிலேநீர் கண்டிரோ சானகியை என்றுநுகும்
சானகி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

55

சிங்கமொத்த திரள்படைத்த செங்கதிர் குலதீபன்
சிந்தைமிக வேயுருகி நொந்து—குயிலே
இங்கிதத்தை அறியாம லின்பமுள்ள தம்பியுடன்
என்பொருட்டில் நானுரைத்த வார்த்தை—குயிலே

வங்கமத்த கடல்குழும் மண்ணுலகும் அங்காரி
வெண்களை யிலின்று குயிலே
சம்கரிப்பே நின்தனுவைத் தாவென்று சொற்பணித்த
நாராய ணன்வரக் கூவாய்—குயிலே

56

வேதமும் பதினாறு லோகமும் சுரதாரும்
ஓதமும் வேதமுனி வோரும்—குயிலே
ஏதுமொன் றறியாத தேவரீர் கோபமுனி
இக்கணக்கில் பொறுத்தருளு மென்று—குயிலே
காதுவெண் கணைகொண்டு கடுகியே ன்டுவரோ
கன்னாவில் பொறுத்தருளு மென்று—குயிலே
பாதபங் கயமிரண்டும் பணிந்ததம் பியையுள்ள
பானுகுல ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

57

அண்டத்தை யுண்டவன் தேவியை விடானாகில்
அங்கத்தை யோங்குமொரு சிதறி—குயிலே
கண்டத்தி னுல்வெட்டித் துணித்திடுவே னென்ன
கனதுட்ட ராவணனை வெட்டி—குயிலே
சண்டபிற சண்டகிரி வடகிரிவி முந்ததுபோல்
தம்பக்க சத்தே இழந்தான்—குயிலே
கண்டத்தி னாலுயிர்த் துணிக்கும்ச டாயுவை
கண்டரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

58

பக்கமகிழ்ந் தேயவன் பக்கலுற வேவந்து
பத்தியொடு பட்சமுக மொற்றி—குயிலே
மைக்கனக மேருகுழல் மடக்கொடித னக்காக
மட்டறவே வேறுநினை யேலென்று—குயிலே
அக்கனக மேருகிரி யொக்கும் சடாயுவை
அவன்கமலத் திருக்கையி லடக்கி—குயிலே
துக்கமது விடுவித்த சொர்க்கமவனுக் கேயளித்த
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

59

சிவந்ததொரு கண்களும் நீண்டதொரு கைகளும்
பெருவயிற்றில் பிறந்தசீர் முகமும்—குயிலே
கபந்தனெதி ரேவந்து கடுகியே பொருதந்த
கடினத்திலொரு கணையில்விழ வெட்டி—குயிலே

தவந்தன்னில் மிகுந்துளர் கவரியுட னேதனிச்
சென்றுமது சொர்க்க மளித்து—குயிலே
தவந்தன்னி லேபிறந்த கபந்தனையெல் லாமறுத்த
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

60

அப்புருத் தூணியும் சிறுசிலையும் மரவுரியும்
அடவிதன்னில் முனிவர்போல் சடையு—குயிலே
கம்பமொரு கொண்ட வென்னரனை யோனுமுயர்
கொண்டலறும் போல்வருகை கண்டு—குயிலே
உம்பர்போற் றும்பெரிய கதிரவனு முடனின்று
உலகறிய ரூபமாய் நின்று—குயிலே
பம்பையாற் றங்கரையல் தம்பியுட னேசென்ற
பானுதல ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

61

வந்தவர்க ளாரடா விசுர்பலவர் தேவரோ
வாலியுடை வஞ்சனைகள் தானே—குயிலே
எந்தவகை யோவென்று மந்திரியுந் தாமுமாய்
ஏறியே குன்றின்மீது பார்த்து—குயிலே
சிந்தைதனி லெந்தனிடம் சந்தேகந் தெளிந்துநீ
சென்றறிய வேண்டுமினி யென்று—குயிலே
அந்தஅநு மனைஇரவி மைந்தன்வர விடக்கண்ட
அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

62

தோத்தியனுங் கதிரோனை இறையென்று நாடியந்த
அதிதூரம் பாய்ந்ததொரு தீரன்—குயிலே
வேத்துமுக மாகியவன் ஆகமுங் குஞ்சியும்
மேவிவிட்ட முன்னாலும் வாலும்—குயிலே
சாத்திரவி யாக்கிரமும் சாத்திரமு முயிர்கொள்ள
பிரமசாரி ரூபமது தோன்றி—குயிலே
காற்றின்மக னனுமனிடம் காதிலிட்ட குண்டலத்தை
கண்டரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

63

துங்கமுகில் வாணரோ மங்கையுமை பாகரோ
சுரர்பணிய வாழும்நீ ராரோ—குயிலே
எங்கிலுமெ முந்தருளும் நீர்உங்கள் பேர்சொல்லு
மென்றுநின்று கொண்டுஅனு மர்ரும்கேட்க—குயிலே

பொங்குகடல் புடைகுழ் அயோத்திநக ராதிபன்
பூபால தங்கள்குல தீபன்—குயிலே
செங்கனகத் திண்புயன் தசரதகு மாரனென்
இராமலெட்சு மணர்வரக் கூவாய்—குயிலே

64

என்னும முங்கேளும் என்னையும்வாயு புத்திரனென்பார்
என்பேரை யும்அனுமா ரென்பார்—குயிலே
மன்னனான சுக்வன் உங்களைஅறி வேனென்று
வாவென்று சொல்லிவர விட்டான்—குயிலே
பொன்னான மேனியன் வாடாம லேயேநான்
சகந்தனிலெ முந்தருளு மென்று—குயிலே
அன்னாழி கையில்அனு மான்தோள்மீதி லேறிவரும்
அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

65

எம்பிரா னுரையுமனு மான்கொண்டு வருமளவில்
எதிர்கொண்டு நின்றுசுக் ரீவன்—குயிலே
வெம்பியே நீரிங்கு வந்தகரு மந்தன்னை
விளம்பியருளி னாரென்று கேட்டு—குயிலே
தும்பிசேர் குழலானைத் தேவியைத் தேடிநாம்
இத்தூரம் வந்தோமே என்று—குயிலே
தம்பிதா னுடையவன் அயோத்திநக ராதிபன்
தார்வேந்த னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

66

வக்கிரங்க ளேசெய்யும் தூரத்திவிடு மென்தமையன்
வாவிதன்னை வதைக்கவல்ல ரானால்—குயிலே
அக்கிரம மேபண்ணும் அரணுனை அரியாளை
அக்கினியை யொக்குமா மாகில்—குயிலே
சக்கரங்க ளாலன்று கொண்டுபோ னவனுடைய
தலைகள்பத்தும் தாக்கிடவே தின்றான்—குயிலே
சுக்கிரீவ மகராசன் சித்தமுடன் சொற்கேட்கும்
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

67

மின்னினமாய் விளங்கும் கதிரோதன் மன்னர்
வீரியற் கதிபசுக் கிரீவன்—குயிலே
தன்னுடைய தமையனால் நொந்தவிதங் கள்தன்னை
சாத்தினது கண்டவனைத் தேற்றி—குயிலே

உன்னுடைய மனமகிழ வாலியைக் கொன்றுளும்
 உனக்குமுடி சூட்டுவே னென்றானும்—குயிலே
 என்னுடைய ஞாயகன் அயோத்திநக ராதிபன்
 இராமசந் திரன்வரக் கூவாய்—குயிலே

68

சந்தேக மறக்கேளும் எதிர்நின்று பொருமன்னர்
 தங்கன்பலஞ் சம்பாதி யென்று—குயிலே
 எந்தமைய னைப்போலே துந்துமிய திக்காயம்
 எடுக்கவல்லீ ராமாகி லின்று—குயிலே
 வந்தவனை உரத்துடனே செயித்திடவல் லீரென்று
 வல்லுயிர் சுக்கிரீவன் சொல்ல—குயிலே
 விந்தையுத்த பாதத்தால் பத்துயோ சனைதூரம்
 விந்திஎறி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

69

தசரதகு மாரனே ரெகுபதியே சரணமென்று
 இன்னுமொரு சோதனையுண் டென்று—குயிலே
 நீடுமா வாலியைத் தோள்வலிவு கேளுமிந்த
 நிறைமரத்தி லொருமரத்தை யெய்வான்—குயிலே
 ஊடுருவ வல்லனென்று கேட்டளவில் வில்லெடுத்து
 உடனம்பால் மரமேழு மெய்தார்—குயிலே
 சடைமுடிமேல் கிரிநாட மிகவாளி தொட்ட
 சீராம ராமன் வரக்கூவாய்—குயிலே

70

அந்தரத்தில் கொண்டுசெல்லும் அவ்வளவில் ராவணனும்
 அடுத்தபணி போட்டதுகண் டெடுத்து—குயிலே
 சுந்தரத்தில் மிக்கதொரு சோதியே பாரென்று
 சுக்கிரீவ மகராசன் கொடுக்க—குயிலே
 மந்தரத்தில் நிகரான தனத்திலணி பணியென்று
 வஞ்சமத்த நெஞ்சமது வாங்குங்—குயிலே
 செந்திருவைக் கண்டதுபோல் சிந்தைமகிழ்ந் தேயிருந்த
 சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

71

உனக்கினிய தினைமாவும் மதுரமிஞ் சியதேனும்
 ஒருநாளும் மறவாமல் தருவேன்—குயிலே
 மனக்கவலை யுஞ்சிரிப்பும் நீங்காம லேஎந்தன்
 மழைக்குறு மயில்போலே மெனிந்தேன்—குயிலே

எனக்கும்நீ டியவாலி தனக்கும்வா ளரக்கனுக்கும்
இடைக்கண்கள் மேன்மேலும் துடிக்க—குயிலே
கனக்கஉற வாகியந்த இரவிமைந்தன் தனைச்சேர்ந்த
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

72

இனையாம லுந்தமையனைப் பூசலுக் கணுகியவர்
இன்றுநீ அழையென்று சொல்லி—குயிலே
திடமாக வேசென்று சுக்கிரீவ மகராசன்
சினத்தொரு மனத்தோடே அழைத்து—குயிலே
படையான அளவிலே ஏகவுரு வாகியந்தப்
பகையான வாலிதன்னைக் கொல்ல—குயிலே
அடையாள மோர்சற்று மறியாம லேகின்ற
அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

73

மாற்றவர்க ளாகியவ ரிருவரும் பொருதந்த
வாலியின் கையினால் இளைத்து—குயிலே
தோற்றுடன் வந்தும்மை நம்பினே னென்றுசொல்லி
சுக்கிரீவ மகராசன் சொல்ல—குயிலே
வேற்றுமுக மாகியவன் நின்றலறக் காணென்று
மிக்கபுணர் கோடியை மேவி—குயிலே
சூற்றமெனும் வாலியைக் கொல்லவே சொல்லென்ற
கொற்றவ னிராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

74

தலையுமுட லுஞ்சிதறி வாலியுந் தம்பியும்
சத்திமுழு துங்கொண்டு கொட்டி—குயிலே
அலையுமிலை யும்போல மலையுமிலை யும்போல
மலையுமிடை யும்போல வந்துநின்று—குயிலே
மலையுமிடை யும்போல வந்தூடு தாக்கிமிக
மண்டிப் பொரும்பூசல் கொண்டுநின்று—குயிலே
மலையுமிலை யுஞ்சிதறி மரத்திலிறம் வீசச்சேர்த்த
மன்னவனி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

75

மேருவில் பெரியவன் தீரரில் புவிபுகழ்
வீரரில் பெரியதொரு தீரன்—குயிலே
வாரியைக் கடையுமிரு மார்புபொற் புயமுடைய
வாலியைக் கொல்லவென்று சொல்லி—குயிலே

தாரையைப் புணருமணி மார்பில்குறை நிறைகொள்
தாருவிலத் தருகொளித்து நின்று—குயிலே
நீரலைத் துருகுமுனை வாளிதொட் டிடவல்ல
ராமலட்சு மணர்வரக் கூவாய்—குயிலே

76

கவரான கணைவந்து பட்டவுட னேநெஞ்சம்
கன்னி (றி) யவன் மெத்தவே நொந்து—குயிலே
அபராத மில்லாதி ருந்திடவே நீர்முந்தி
அனியாய மாயென்னையெய்ய லாமோ—குயிலே
1உவராழி உலகுதன்னில் ஒளிந்துநின் றேயெய்யும்
உங்கன்குல முறைமையோ வென்றான்—குயிலே
புயியரசு புகழ்வாலி மிகநொந்து சொற்கேட்கும்
புயல்மேனி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

77

குதுக்கு டன்படுவரோ துரரான வர்கள் தான்
சுக்கிரீவன் வார்த்தைதனைக் கேட்டு—குயிலே
ஏதுக்கு எனை (ய)வன் யெய்தாயி ராவணனை
நானேபி டித்துவா ரேனோ—குயிலே
வாதுக்கி டந்தவன் வாலிலேகட் டுண்டிருந்ததும்
சுகமீது சொல்லக் கேட்டில்லையோ—குயிலே
பேதைக்கு னாடியவன் மணிமாற்பு தனிலெய்த
பெருமாளி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

78

மன்னவர்க் கினிதாகி உன்னருகி லேசேர்ந்து
வாமென்று திருவாய் மலர்ந்து—குயிலே
சொன்னமொழி தவறாத தசரதகு மாரனும்
சுக்கிரீவ னுக்குமுடி சூட்டி—குயிலே
மின்னுமொழி காலமொரு னாலுமாத மும்மந்த
வெற்படவியி லேசென்று மேவி—குயிலே
என்மறந் தேன்மயல் உத்தே பிறந்த
சோதிரெகு நா தன்வரக் கூவாய்—குயிலே

79

ஆகமெங் குங்கருதி அம்புவில் லையுமேந்தி
அன்புவி தனைக்காண வெம்பி—குயிலே
ஆகமெங் கும்பரவி தேரிடமும் வாராமல்
வாய்த்தகடல் கரைமீது சேர்ந்து—குயிலே

மேகவனத் தேயுருகு மென்போல வேசென்று
முழங்கியே தண்ணீர்க்குச் சேர்ந்து—குயிலே
மேகமெங்குந் தளருந்தம்பி பாரா யென்ற
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

80

காரணைய குழல்சரிய விழிசுழல மலையணைய
களபமுலை புளகமது வென்ன—குயிலே
தேனிருந் தீழமது பருகிஇட இளகமது
தேவஅனு ராகமது மேவி—குயிலே
வானில்மட மாதர்மணி முத்துவட மற்றுவிழ
வதுபோல வள்ளங்கு மிதமாய்—குயிலே
சோனைமழை பெய்யுமது தம்பிபா ராயென்ற
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

81

எண்டிசையு மேபாரும் மேத்துபுகழ் வாய்த்தனை
இன்பமுள்ள தம்பிதுணை யாக—குயிலே
கண்டவன மெங்கும் நாடகசாலை போலவே
கத்துமத வளைதானை தான்மொத்த—குயிலே
குண்டலம் முழங்கியிட பாக்கியமு தாகவே
கோலமா மதுகொண்டு சொல்ல—குயிலே
வண்டினங்கள் பாடுர்மயி லாடுமது பாரென்ற
வேதகிரி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

82

உற்பலாசி சீதைதன்னை ஊடுமின் னாடியே
ஓடிவரும் வாயையது பாராய்—குயிலே
சற்றும் பணித்தாக்கும் விளக்கேத்து மதுபோலவே
தாக்குடனே தூக்கமது பாராய்—குயிலே
வெற்பருகை இந்திரன் வஜ்ரங்கொண் டுடநடந்த
விண்ணின்மே லெண்ணப்பஞ் சுட்டது போல்—குயிலே
மெப்புலங்கள் தவமுமது தம்பிபா ராயென்ற
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

83

கரியமுயர் பேரியும் வேந்தர்தெருவில் நீவினையாட
சிறக்கவொரு சிலகாலம் பிறந்து—குயிலே
பரியதுவரை யுள்ளது பளபளவென மின்னவே
பற்றிவெயி லெரிக்குமது பாராய்—குயிலே

கரியமுகி லினமெங்கும் வெளிரிட்டது பார்தம்பி
கலங்கிவரு மவரெல்லாம் துலங்க—குயிலே
பெரியவர்கள் மனதுபோல் பெருகுமது பார்தம்பி
பெருமானி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

84

அனைத்துலக மாகவே மருவி இரவிமைந்தன்
ஆணினமவ னுக்குண ணினமாக—குயிலே
இணக்கமறி யாதஇளங் கோடியு டுக்குமுலை
குலபுருஷன் தோன்றுமது போல—குயிலே
பனைக்குமுயிர் மரங்களெல்லாம் பறித்துவரு மதுதெளிந்து
பற்றவே மெல்ல மெல்ல வற்றி—குயிலே
மணற்குன்று தோற்றுமது தம்பிபா ராயென்ற
தம்பிரான் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

85

என்னன்பு தம்பியவன் நம்மைமதி யாதகுணம்
என்னன்பு மகிமையறி யானே—குயிலே
இன்னம்பொ றுக்குமது வாலியவன் போனவழி
அறியானே வென்று சொல்லிச் சொன்னார்—குயிலே
சுவர்ணம் படுத்தும்வர் மாளுகின்ற ரென்றுசொல்லி
நம்முடைய சுக்கிரீவன் தொடர்ந்து—குயிலே
என்னன்பு குன்றமல் இருக்கின்ற ரென்றுசொன்ன
ரெகுநாத னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

86

மின்னுளு மிரவிமகன் வாசலிற் சென்றபின்
மறந்திடவே சேதினா னறிந்து—குயிலே
விண்ணளவே போய்வந்து வாலியைக் கொன்றபின்
வெண்சரங் கண்டுமிக நொந்து—குயிலே
எண்ணும லெங்களை இருந்தகா ரனிகந்தனை
ஏதென்று கோபமது தாக்கி—குயிலே
பன்னுக வேநின்று சொன்னதம் பியையுள்ள
சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

87

மேருகிரி யும்பெரிய மால்வரைக னுங்கடலும்
மேதினியு மெங்கெங்குங் குன்ற—குயிலே
நாரியுந் தம்பியும் அனுமானும் யிரவிபோல்
நாரியும் அனுதினமுங் கூடி—குயிலே

காரியங்கள் கருதாமல் மதிமயங்கி மறந்தளவில்
கதித்ததொரு சிலைதனையு மேந்தி—குயிலே
வீரியந் தவறாமல் தம்பிதனை வரவிட்டு
வெகுண்டுமுன் கோபமது தாக்கி—குயிலே
சூரியன் தன்மகனைக் காண்பித்துக் கொண்டருளும்
கோதண்ட ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

88

(இப்பாடலில் ஒரு அடி அதிகமாக உள்ளது)

கோலமுற்ற மலர்ப்பாத மதனைப்பணிந் துதான்செய்த
குற்றங்கள் பொறுத்தருளு மென்று—குயிலே
வேலையொத்த முழங்கும்வரை வீரர்தமை அழையென்று
மேதினியும் பாதாளும் தானும்—குயிலே
மாலையொத்த குழலானை மாதாவைத் தேடியொரு
மாதருட னேவாரு மென்று—குயிலே
நாலுதிக்கு மேவிவிட்ட நல்வீரர் தம்மையுள்ள
நாராய ணன்வரவே கூவாய்—குயிலே

89

அனுமார்த வமுனியும் அங்கதனும் சாம்பவனும்
அங்கதகு மாரனையு மழைத்து—குயிலே
மருவாத வாளரக்கன் தேவியைக் கொண்டுபோய
வண்டார்கு ழலானைத் தேடி—குயிலே
ஒருநாளு முந்தன்னை மறப்பதில்லை யென்றுசொல்லி
முன்புள்ள அத்தனையுஞ் சொல்லி—குயிலே
திருவாழி மோதிரமும் அடையாளங் கொடுத்தருளும்
புயல்மேனி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

90

சாம்பவனும் அனுமாரும் அங்கதகு மாரனும்
கதிராரும் பலகோடி பேரும்—குயிலே
சோம்பியெங்கு மடங்காமல் ஓடியெங்குந் தேடிவந்து
சேர்ந்தகுழல் சானகியை இங்கே—குயிலே
பூம்பாவை இந்திரன் மகேந்திரன்பொ றுப்பேறிப்
பார்த்துமிக தண்ணீர்க்குச் சோர்ந்து—குயிலே
1 சேலையவர் தவறிதென் திசையிலே விட்ட
சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

91

குகைபுகுந்து தண்ணீரைக் குடித்துபின் னடியோரும்
 கூடிவழி யறியாமல் தேடி—குயிலே
 மிகமலந்து பித்தளவி லாரணங்கு வழிகாட்ட
 மீண்டுமந்தத் தலத்தையவர் தாண்ட—குயிலே
 மிகமெலிந்து சங்கரிப்பன் நம்மையவ னிப்பொழுது
 மொய்குழலைக் காணாமல் போனால்—குயிலே
 பகைமுடித்து உயிர்விடுவோ மென்றவீ ரரையுள்ள
 பானுதல ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

92

செம்பொன்மணி மதிலிலங்கை உப்பரிகை சூழவே
 சிங்காரச் சோலைதனி லுள்ளே—குயிலே
 அம்பர்மிகு மிருகண்ணீர் பெருகவே சிந்தை தன்னில்
 அருந்ததிபோ விருந்தவனைக் காட்டி—குயிலே
 வெம்பான மிரவியுடன் தாற்கியிற் குள்ளதுவும்
 வேந்தர்தவம் விழுந்ததுயில் மாணே—குயிலே
 சம்பாதி தனைக்கேட்ட வீரர்தனை யேயுள்ள
 ரெகுநாத னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

93

ஒன்னுக நீளுமினி உதவியினை லங்கைபூர்
 ஒருநாறு யோசனையுண் டென்று—குயிலே
 மின்னாளு மிப்பெரிய சம்பாதி சொல்லிடவே
 நினைவோடு எல்லோருங் கேட்டு—குயிலே
 கன்னாவி விரவிமகன் அலைகடல்க டந்துநின்று
 கடுகியவர் வல்லா ரென்று—குயிலே
 நின்னார்த வந்தரிக்கும் வீரஅனு மனையுள்ள
 நீதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

94

மின்னுயிர் இரவியைக்கண்டு இறையென்று நாடினான்
 விண்ணின்மகன் எண்ணாமல் பாய்ந்தான்—குயிலே
 உன்னையென்று யென்னையவன் பெற்றவுட னேயன்று
 நீசெய்ய ஆர்செய்வா ரென்று—குயிலே
 அன்னையவன் வரநித்தம் வீரஅனு மனை அழைத்து
 மாரீசன் பெரியசாம் பவனும்—குயிலே
 சுவர்ணமலை போலவும் ஓங்குஅனு மனையுள்ள
 சோதிரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

95

மருப்புடைய களிற்றினமும் வாலியுட புலியினமும்
 அடங்கலெனு முகஞ்சிதறி நடுங்க—குயிலே
 பொறுப்புமணி குடல்பிடுங்கிப் புறப்பட்ட துபோல
 முழஞ்சிலம்பும் காவலெல்லாம் நடுங்க—குயிலே
 விருப்பமுட னனைவோரும் துரத்திடவே பொறுத்ததொரு
 வீறுமணி வீறுமலை யேறி—குயிலே
 நெருப்பிழவே மிகுத்ததொரு வீர அனு டனையுள்ள
 வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

96

சாகாத வரமென்று பெற்றஉல கன்பெரிய
 சாகாத மென்மனத்தி லெண்ணி—குயிலே
 ஆகாசம் புவியுள் ஈ ரடியினு லென்று
 அளந்தவன் போலே வளர்ந்து—குயிலே
 நாகாச னங்கொண்ட வேகமது வேகொண்டு
 நடுக்கமற வேகடலைக் கடந்து—குயிலே
 ஆகாச மார்க்கத்தில் கிளம்புமனு டனையுள்ள
 அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

97

உடல்சுருக்கி யவள்வயிற்றில் இடம்புகுந்து மிகச்சீறி
 மோதிரமொத்த முதுகுதனைப் பீறி—குயிலே
 குடல்பிடுங்கி நெடுங்கடல்போல் வெம்பிபே விசும்பியில்
 விசைகொண்டு உலகமண்டி மெச்ச—குயிலே
 கடல்கடந்து இலங்கைகண்ட வீர அனு டனையுள்ள
 1கார்முகில் வண்ணன்வரக் கூவாய்—குயிலே

98

(இப்பாடலில் ஒரு அடி குறைவாக உள்ளது)

அத்தமொடு முத்தியைய ளித்திடும ரக்கனவன்
 அத்தமன மேயான பின்பு—குயிலே
 சித்திரமணி வாசலுயிர் காவற்கா ரைக்கண்டு
 தென்னிலங்கை தேவியுங் கண்டு—குயிலே
 கயிற்றை முறுக்கியவ னைப்பொருது குத்தியந்த
 கயக்குளென் கரியதும் புக்கு—குயிலே
 புத்தியுட னோடிவொங்குந் தேடும்அனு டனையுள்ள
 பூபால ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

99

கங்குலெனு மங்கையவர் அங்கையது தம்பிவளர்
 சந்துகமெ னுப்படியுங் கடந்து—குயிலே
 பங்கையனி ருப்புமடல் வர்ணசு வரணமே
 பாற்கடலில் திரண்டவடி வென்று—குயிலே
 சங்கமென வெள்ளிமலை தானென்று எதிரான
 தத்தியென வந்துகுண திசையில்—குயிலே
 திங்களென மதிகண்டு கிளப்புமனு மனையுள்ள
 சிங்கார ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

100

விரைகமல மலர்த்திருவை மிதிலைமலை தனைக்கண்டு
 விருப்பமுடன் தொழவேண்டு மென்று—குயிலே
 திரைகடலை அழகாக்குங் கோட்டைதனி லுள்ளே
 தெருக்களெங்கும் தேடியுடல் சுருக்கி—குயிலே
 சரக்கறையு மங்கணமு மாடமொடு கூடமு
 பலைக்கமனை யுந்தேடிச் சலித்தேன்—குயிலே
 அரக்கர்மனை யுப்புதந்து தேடுமனு மனையுள்ள
 அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

101

செங்கனக மேருகிரி ராசனது வீதியில்
 திண்ணைகளு மெங்குமோடித் தேடி—குயிலே
 துங்கமணி தங்குதலை வாசலுந் தாண்டியே
 தொடர்ந்துபல கட்டுகளுங் கடந்து—குயிலே
 மங்கையர்க ளய்யாயி ரம்பேரையும் பார்த்துவாழ்த்த
 மதிலரண் மனையுங் கடந்து—குயிலே
 வெங்கண் அரக்கனையும் கண்டஅனு மனையுள்ள
 வேதகிரி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

102

தாதுமல ரணியுட்கும் அரக்கனுமண் டோதரியும்
 சயனமது செய்யுமது கண்டு—குயிலே
 மாதையிவ னோபுணரும் அபராத னுனையிரை
 வாங்குமென் கோபம் நீங்கி—குயிலே
 வேதகிரி தவறினும் நீதிதவ ருளென்று
 விரித்தகுழல் சரிந்திட யின்று—குயிலே
 சீதையிவ ளல்லவென்று தெளிஅனு மனையுள்ள
 சிங்கார ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

103

இலங்கைமுழு துந்தேடி எந்தன்பி ராட்டிதன்னை
 எங்கேநான் காண்பேனென் றெண்ணி—சூயிலே
 கலங்கியிட சம்பாதி சொன்னமொழி தனைநனைந்து
 காரரக்கன் அரண்மனையுங் கடந்து—சூயிலே
 மலங்குஞ் நீலமலர் புன்னைசிலம்பு தெங்கும்)
 பாதிரி யிளமாதுளை அசோகம்—சூயிலே
 துலங்கினிய பூங்காவில் புதந்தஅனு மனையுள்ள
 துங்கமுகில் வண்ணன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

104

வண்டேறு மலர்வாழி கொண்டேசி லம்நெய்ய
 வளர்ந்தமலை யன்மேனி தளிர்ந்து—சூயிலே
 திண்டோள்கள் இருபதிலும் அணிகல்பல கலகலென
 சிறந்தமணி முடிகள்வெயி லெறிப்ப—சூயிலே
 திண்டோள்கள் அண்டைகளில் வண்டோத ரியுமினிய
 தைய்யலரும் சூழ்வ ரென்று—சூயிலே
 அண்டத்துக் காரியத்தை நினைஅனு மனையுள்ள
 அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—சூயிலே

105

கிட்டஇனி வாவென்று அழைத்தளவி லவன்வார்த்தை
 கேளாதி ருந்தவளை மீள—சூயிலே
 வெட்டிவிடு வேதினென்று பட்டயமெ டுத்தளவில்
 வேண்டாமென் றுதிருச்சடை விலக்க—சூயிலே
 துட்டமுடன் மடக்கியோர் எங்களுக்கு மங்கையரை
 இறைசேர்த்து விடுமென்று சொல்ல—சூயிலே
 துட்டனவே சோதியே அரக்கனை வதக்கிய
 துங்கமுகில் வண்ணன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

106

மட்டற வேளையும் புவிபோலே ராட்சசிகள்
 வனந்தன்னில் மான்போல் வளர்ந்து—சூயிலே
 உளற்றுகிற வாலிடயிர் விட்டுவிட நினைத்தளவில்
 உகமையுடன் திருச்சடைவந் தேத்தி—சூயிலே
 ஆள்வரவே நொந்தவர்க்கு அனுமான வர்வந்து
 அன்னமே அஞ்சாதே பென்று—சூயிலே
 கிளையுத்த கள்ளர்போல் கேட்குமனு மனையுள்ள
 கிருபையாள ராமன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

107

மரத்திலிருந் தனுமானும் கதைசொல்லவே
 வாளர்க்கன் மாயமிது வென்று—குயிலே
 துரத்திவிடு வாரிலையோ வென்றளவி லனுமானும்
 குதித்திறங்கி அடியிணைகள் தொழுது—குயிலே
 கரத்திலணி திருவாழி திறங்கொடுத்த தளவில்
 கண்களிலு மங்கையொத்திக் கொண்டாள்—குயிலே
 1 தரத்துடனே அடையாளம் கொடுத்த அனு மனையுள்ள
 கிருபையாள் ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

108

இந்தவகை வேலைதன்னை நூறுயோ சனைகடந்து
 நீவந்த வகைசொல்லக் கேட்க—குயிலே
 முந்தவே பூமியை அளந்தமா யனைப்போல
 மூர்த்தியொரு வடிவொடு வேந்தனைக்கண்டு—குயிலே
 2 சிந்தைதனி எந்தனுட ருபமது காட்டியே
 சிறுகுரங்கு என்றுரைத் திடவே—குயிலே
 அன்னமே உர்முடைய திருமுகத்து நெற்றியில்
 அமகுபிறை எழுதினே னென்று—குயிலே
 சொன்னமொழி திருவாழி மோதிரங் கொடுத்தளவில்
 தூதுபோய் வாருமென்று சொன்னார்—குயிலே
 என்னையே ஏவின ரென்னுமனு மனையுள்ள
 எங்கள்ரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

109

(இப்பாடலில் இரண்டு அடிகள் அதிகமாக உள்ளன.
 பாடல் முன் பின்னாக இருப்பதோடு சொற்கள் சிதறுண்டுள்ளன)

மிரவி 3 தன் அனுப்பிய திருவாழி மோதிரங்கண்டு
 மாதமொன்றில் வாராத போது—குயிலே
 4 மரலியின முங்கோடி அரக்கர்தலை நறுக்களவும்
 உயிர்மட்டும் விடுவதில்லை யென்றாள்—குயிலே
 ஆவிதன்னை விடுவேனென்று அனுமான் தன் னிடம்சொல்லி
 அணியொன்றை அடையாளங் கொடுத்து—குயிலே
 தேவிதனை மறந்திருக்க நீதியோ உமக்கென்ற
 தசரத ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

110

1. திடத்துடனே என்றுள்ளது
2. சீதை தனி லெந்தனிட என்றுள்ளது
3. தன் மனையுள்ள என்றுள்ளது
4. மாலவியின என்றுள்ளது

கொங்காரு கோங்கமும் செண்பகமும் புன்னையும்
 கொங்குமுதல் இனமெல்லாம் விரும்ப—குயிலே
 வங்கார ரெகுபதி இந்திரற்கு வாவென்று
 வான்கொண்டு தேன்கொண்டு வளரும்—குயிலே
 சிங்காரச் சோலைதன்னை மறந்திடவே மாலைங்கும்
 திடத்துடனே பிடுங்கியெங்கு மடித்து—குயிலே
 சங்காரம் பண்ணிவினை யாடுமனு மனையுள்ள
 சிங்கார ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

111

மன்னெனங்கும் பெரும்பாடி அரசரிடக் கிளைவாழ்க்
 கண்டுமுத லானவடிவு கொண்டு—குயிலே
 தென்னிலங்கை தானனுமன் சொன்னமட்டு மேகண்டு
 அதுக்கான உபாயத்தை நினைத்து—குயிலே
 தன்னுடைய மனமகிழ ராமகதை அத்தனையுந்
 தப்பாம லெப்பொழுதும் உரைக்க—குயிலே
 நன்னிசைர் தென்னிலங்கை ராமச்சந் திரற்கன்று
 நன்னாலும் வாழ்வென்று கூவாய்—குயிலே

112

வரியான விளஞ்சேலை அத்தனையு முறித்திடவே
 ராட்சசிகள் கண்டுபயந் திடவே—குயிலே
 குறியாகப் போகின்ற வரக்கர்பதி னாயிரம்பேர்கள்
 கிங்கிலியர் வந்துபொரு மளவில்—குயிலே
 எறிதனிலே விழுந்து மடிவதும் எல்லோரும்
 எடுத்தெடுத்துத் திட்டலவே கொன்று—குயிலே
 பெரியவர்கள் மனதுபோல் கரியமுகில் வண்ணனெங்கள்
 பெருமானி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

113

வெம்பீமான் வந்தளந்து கிங்கிலியர் அரக்கனையும்
 விண்ணுலகு சேர்ந்தவகை கேட்டு—குயிலே
 விண்ணளவே போயவன் வருமளவி லவன்வார்த்தை
 கொண்டுவந்து சொல்லவேண் டும்என்று—குயிலே
 கிங்கிலியர் வந்தவகை கேட்ட(வுடன்) அனுமானும்
 அட்டகா சம்பண்ணி யதட்டி—குயிலே
 செம்புமா வியுங்கொன்ற வீரஅனு மனையுள்ள
 வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

114

மிஞ்சிலா மொருமலையில் வளர்ந்தமலை யதுபோல
 வாளர்க்கன் வந்துகனை பொழிய—குயிலே
 துஞ்சிமா லியைக்கொன்ற செம்புமா விறையென்று
 தூதுபோய் சொன்னவகை கேட்டு—குயிலே
 பஞ்சசேனாதி பதிகளையும் அனைவோரை யுக்கொன்று
 பாணுகுல வீரர்வந்து காண—குயிலே
 விஞ்சுதோ ரணமீதில் விளங்குஅனு மனையுள்ள
 வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

115

வெம்பிமான் மனந்தளந்து கிங்கிலிய ரரக்கனும்
 விண்ணுலகம் சேர்ந்தவகைக்கேட்டு—குயிலே
 கம்பமோர் கரிபுரவி நெடியதோர் கொடியரக்கன்
 வெகுவாக அரக்கனவன் வந்து—குயிலே
 அம்புமாரி யதுபோல முடுகியவன் வருமளவில்
 அட்டகா சம்பண்ணி யதட்டி—குயிலே
 செம்புமா லியுக்கொன்ற வீரஅனு மனையுள்ள
 வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

116

இலட்சியமில் லாமலே அதிகார மந்திரிகளையும்
 கைகால் வாங்கினது கேட்டு—குயிலே
 பட்சமிக வேயுள்ள தன்மகனை யேயழைத்து
 பாயும் புலிபோலே பார்த்து—குயிலே
 பட்சமத (ப்போரி)லே மலைகள் விழுந்ததுபோல்
 வாயாலே இரத்தம்விழக் குத்தி—குயிலே
 அட்சதகு மாரனையுங் கொன்றஅனு மனையுள்ள
 அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

117

அந்தரத்தில் துந்துமியு மார்பரியச்சென்று
 அட்சதகுமாரன் பட்டவகை கேட்டு—குயிலே
 2வந்ததன் மகனழைத்து வல்லரக்க னுடன்சென்று
 வானரத்தைப் பிடித்துவா வென்று—குயிலே
 சிந்தையிக வேறின்று சேவுகத்தைச் சொல்லியவன்
 வேகமுடனே கோபித்துக் கொண்டு—குயிலே
 இந்திரசித் தின்கையி லகப்பட்ட அனுமனையுள்ள
 அபிராம னிங்குவரக் கூவாய்—குயிலே

118

-
1. வந்தளந்து என்றுள்ளது
 2. இராமாயன் தன்மகன் என்றுள்ளது.

பாசத்தை வீசியவன் இடையறுக்கி முன்சொல்ல
 பாயும்புலி போலே நடக்க—சூயிலே
 ஆசனத்தி லாரென் னரக்கன் திடுக்கிடவே
 சிம்மாச னத்தில் முழங்கி—சூயிலே
 ஆயவன்றன் தீர்த்தைக் கண்டோர் பலர்சொல்ல
 வாளெடுத்து வெட்டவே ஓங்கி—சூயிலே
 மாயத்தால் வாட்சுருட்டி வளருமனு மனையுள்ள
 மன்னவனி ராமன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

119

யாருடைய தூதுநீ சொல்லடா வென்றுசொல்லி
 அதட்டியே அரக்கனவன் கேட்க—சூயிலே
 பாரடா கேளடா வஞ்சலக மாதாவைக்
 கொண்டுவந் ததுஎன்னடா வென்று—சூயிலே
 கேளடா தசரதகு மாரனுனைச் சினந்து
 முடியறுப் பதற்கு முன்னே—சூயிலே
 பாரடா வென்னுண்மை என்றஅனு மனையுள்ள
 சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

120

வெம்பியே மிகச்சிறுகி பூங்காவ னந்தன்னை
 வேருடனே பிடுங்கியெங்கு மடித்து—சூயிலே
 அம்புரியை நிகரான செம்புமா லியும்வந்து
 சேனாதிபதி சனையும் அட்சதகுமாரனையுங் கொன்று—சூயிலே
 1சுவர்ணமாக வேலின்று தலையறுக்கு மனுமானைத்
 தலையறுக்கக் கொண்டுபோ மென்று—சூயிலே
 சம்மார்க்க மணிமார்பன் விபூசணரை வரப்பணித்த
 வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

121

பூத்தாரை மங்கைமறை யோரை வைணவரை
 வகைநடந்த சின்னபேர் தன்னை—சூயிலே
 தூதுவரைக் கொல்லுவரோ ஏழுலகில் அண்ணா
 இதுரத் தினத்துக்கு அடுத்திராது—சூயிலே
 எதுசெய்வோ மென்றராவண னுங்கேட்டளவில் இவனுடைய
 வாட்சுட்டு அனுப்புவோ மென்றான்—சூயிலே
 இதுநல்ல காரியமென் றுராவணனும் சொற்பணிந்த
 சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—சூயிலே

122

பட்டணத்தி லுண்டான பலபுடவை கொண்டுவந்து
 பருக்கவே சுற்றிஎண்ணெய் வார்த்து—குயிலே
 கடுகியே தீக்கொழுத்திச் சிரித்துக்கொண்டு ராவணனும்
 இதுபோய் சீதைக்குக் காட்டு—குயிலே
 துள்ளிவிழுந் தனுமானும் சுட்டுவிழப் பட்டணத்தைக்
 கொளுத்தியந்த வால்தன்னால் சுட்டு—குயிலே
 ஓட்டமுடன் சுட்டுவினை யாடுமனு மனையுள்ள
 சீராம ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

123

அரக்கியர்கள் ராட்சசிகள் குழல்சுறுள னாறவே
 அந்தரத்தில் ராவணனும் சொல்ல—குயிலே
 ஒருநாறு யோசனை வழிவந்து ஓடியெங்கும்
 ஒளியாமல் பட்டணத்தைச் சுட்டு—குயிலே
 தெருவையொரு முந்நாறு யிரமெங்கு மோடிச்சுட்டு
 சீதையைப் பணிந்துபதம் போற்றி—குயிலே
 1 அருங்கடலைக் கடந்துவந்து வென்ற அனு மனையுள்ள
 வேதகிரி ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

124

மன்னுலகு துன்னுகுழல் சீதைகையில் மணிகொடுத்து
 வாய்புதைத்து (ஒதுங்கி நின்று)—குயிலே
 தென்னிலங்கை வாசகத்தை நேசமுட னேஉரைத்து
 நீதியுடன் சொல்லியவ ரனுப்ப—குயிலே
 இன்றுபடை எடுப்போமென் றுரைத்தெழுந்து பாற்கடலில்
 எல்லோரும் ஓக்கவே வந்து—குயிலே
 தென்றிசைக் கடற்கரையில் வடபுறத்திலே வந்த
 வானராதி ராயன்வரக் கூவாய்—குயிலே

125

எண்டிசையும் எண்ணியவன் விமானத்தி லேறிவந்து
 எழு (ஞாயிறு போலவே தோன்றி)—குயிலே
 மீண்டுமவன் இறங்கிவந்து மெத்தவே கோபமுடன்
 வெந்துவிழும் பட்டணத்தைக் கண்டு—குயிலே
 பண்டுபோ லிலங்கைதன்னை படையுமென் றனுமானும்
 பாணுகுல 2 ராமன்வரக் கூவாய்—குயிலே

126

(இப்பாடலில் ஒரு அடி குறைவாக உள்ளது)

1. மையக்கடலை என்றுள்ளது.

2. ராமணிங்கு வரக்கூவாய் என்றுள்ளது.

பேருலக வாளரக்கன் புறப்பட்ட டிருந்தளவில்

பிரகத்தன் பிற்பலங்கள் மொழிந்து—குயிலே
வீரியங்கள் பரிந்திடவே மெத்தவும் கோபமுடன்
கண்டளவில் அவன்வார்த்தை கேட்டு—குயிலே
நாடியவன் கண்டதொரு விறதனியன் வந்துசொல்ல
வெம்பிமிக பனமுறுகி நின்று—குயிலே
சொல்லியன் பர்தவிக்க விபூசணரை வரப்பணித்த
வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

127

சீறியனு மானவன் ¹இப்படிச் செய்ததும்

அவருடைய படைத்தலைவ ரென்று—குயிலே
நேர்பட்ட இரணியனை நெஞ்சம் பிளந்தவன்
இன்னுமொரு தானாக வந்தார்—குயிலே
இடமலங்கக் கமலமணிப் (பூண்வாளி கடுகியே)
விடுமவரை விட்டுவிடு மென்று—குயிலே
நாடியவன் வார்த்தைதொரு நாலுபே ருங்கூடி
நாராயண (னாகி ராவணனைக் கொ)ன்று—குயிலே
நீடுபுகழ் தென்னிலங்கை விபீசணருக் கேயளித்த
வீரரெகு நாதன்வரக் கூவாய்—குயிலே

128

(இப்பாடலில் ஒரு அடி மிசுதியாக உள்ளது)

கோகில ராமாயணம் முற்றும்.

பாட்டின் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள் எண்		செய்யுள் எண்	
அ		என்னன்பு	
அண்டத்தை	58	என்னும	63
அத்தமொடு	99	எம்பிரானு	66
அந்தண	28	ஏ	
அந்தரத்தில் கொண்டு	71	ஏதொன்றும்	43
அந்தரத்தில் துந்து	118	ஒ	
அம்புறு	61	ஒன்னாக	94
அமரர்	10	க	
அரக்கி	124	கங்கு	100
அனுதினமும்	8	கண்ணி	33
அனுமார்	90	கரிய	84
அனைத்துலக	85	கருதியே	36
ஆ		கவரான	77
ஆரிப்படி	35	காதாரும்	42
ஆரென்ன	21	காதுதனி	54
இ		காயுண்டு	49
இத்திருவை	47	காரணைய	81
இந்தவகை	110	கானகத்தில்	41
இந்திரர்	50	கிட்ட இனி	106
இரத மத	22	குகை புகுந்து	92
இலங்கை	104	குடகலதி	17
இலட்சிய	117	குன்றெனவே	39
இளையா	73	கொங்காரு	111
உ		கொன்றளவில்	52
உடல்	98	கொன்றை மலர்	2
உம்பர்	14	கோலமுற்ற	89
உரை செய்ய	13	ச	
உற்பலா	83	சந்தேக	69
உனக்கு	72	சந்நியாசி	46
எ		சாகாத	97
எண்டிசையும்	126	சாத்திரங்கள்	16
எண்டிசையுமே	82	சாம்பு	91

செய்யுள் எண்

செய்யுள் எண்

சிங்கமொத்த	56	புயலெனுங்	55
சிங்காதனத்தி	24	பூங்கிளி	45
சித்திர	27	பூத்தாரை	122
சிவந்த	60	பெருக்க	8
சீறியனுமான்	128	பேரீசு	38
சுருக்க	32	பேருலக	127
சூதுக்குடன்	78	ம	
செங்கதிர்	1	மட்டற	107
செங்கனக	102	மதியாமல்	12
செம்பொன்	93	மந்தி	9
சேர்க்க	30	மரத்தி	108
சேனைபணி	18	மருப்பு	96
த		மழை	53
தசாத	70	மற்றவர்	74
தம்பிமா	34	மறவேள்வி	37
தலையுமுட	75	மன்னெனங்கும்	112
தன்னுடைய	25	மன்னவர்கள் குமர	29
தன்னையே	44	மன்னவர்கள் தா	79
தாதாருங்	15	மன்னுலகு	125
தாதுமல	103	மாமா	4
தாருடனே	40	மிஞ்சி	115
திருவளரு	5	மித்திர	19
துங்கமுகில்	64	மிரவி	109
தேனந்த	51	மின்னாளு	87
தோத்திய	63	மின்னி	68
ந		மின்னு	95
நம்மையவ	26	மெங்கு	80
நல்லதொரு	31	மேருகிரி	88
ப		மேருவில்	76
பக்கமகிழ்	59	ய	
பட்டண	123	யாருடைய	120
படியிலுள்ள	11	வ	
பரிதி	7	வக்கிர	67
பாசத்தை	119	வண்டேறு	105

	செய்யுள் எண்		செய்யுள் எண்
வந்த பரதன்	23	வெம்பிமான் மனந்	116
வந்தவர்	62	வெம்பிமான் வந்த	114
வரியான	113	வெம்பியே	121
வாகு	6	வேதமும்	57
வாயா	20	வையப்பாவை	48
விரை	101		

—*—

